

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

สภาวะจิตป่วย

PSYCHO

T 0 4 4 9 0 9

นางสาวชวนชม บุญมีเกิดทรัพย์

2/7/2546
44909
2546

เลขหม.....
เลขทะเบียน 44909
วัน, เดือน, ปี 15 ส.ค. 2546

.b.....
.i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาพพิมพ์ ภาควิชาจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2544

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปินพจน์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

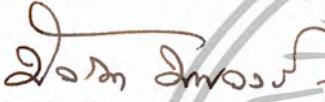

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กุลธร เลื่อนฉวี)

คณะกรรมการตรวจศิลปินพจน์

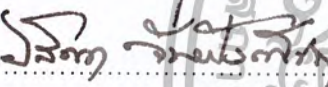

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนารอด)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์เดชา วราชน)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์สมศักดิ์ ปรีทยานิตย์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์มัลลิกา มังกรวงษ์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สรรณรงค์ สิงห์เสนี)

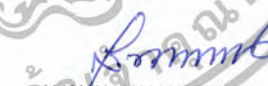

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อลิตา จันผิงเพชร)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวิวัฒน์)

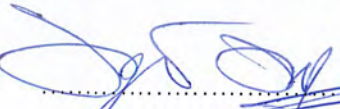

.....กรรมการ
(อาจารย์ปิยะวัฒน์ มังกรวงษ์)

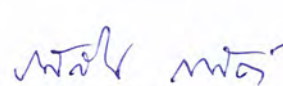

.....กรรมการ
(อาจารย์กันฉนา ดำใสภี)

.....กรรมการ
(อาจารย์วุฒิกกร คงคา)

.....กรรมการ
(อาจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

.....กรรมการ
(อาจารย์ยุพา มหามาตร)

.....กรรมการ
(อาจารย์อนุพงษ์ ochaชีวะ)

..... กรรมการและเลขานุการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์รสลิน กาสต์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปินพจน์
(อาจารย์ยุพา มหามาตร)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	สภาวะจิตป่วย
	PSYCHO
ชื่อ	นางสาวชนนชม บุญมีเกิดทรัพย์
สาขาวิชา	ภาพพิมพ์
ภาควิชา	วิจิตรศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2544
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ยุพา มหามาตร

บทคัดย่อ

ข้าพเจ้านำเสนอถึงเรื่องราวของจิตใต้สำนึกที่ก้าวร้าวและรุนแรงซึ่งซ่อนเร้นอยู่ในจิตใจโดยมีสัญชาตญาณและความคับข้องใจต่างๆ เป็นตัวผลักดันให้เกิดพฤติกรรม เช่น ความเก็บกด การเกิดมโนภาพที่ต้องการทำร้ายร่างกายตนเองให้เจ็บปวด การสร้างสภาวะแวดล้อมให้เกิดบรรยากาศที่กดดันและการจินตนาการถึงความตาย การตกอยู่ในสภาวะบางอย่างทำให้ข้าพเจ้าต้องการที่จะแสดงออกถึงพฤติกรรมที่กล่าวมา เช่น การถูกคาดหวัง ความเชื่อใจแปรเปลี่ยนไป เป็นการถูกทำร้าย ความกดดันเหล่านี้ถูกสะสมอยู่ภายใต้จิตไร้สำนึกทำให้ต้องตกอยู่ในสภาวะจิตที่ป่วยและอ่อนแอ ภาพที่เกิดขึ้นในผลงานจึงเป็นภาพที่รุนแรงและก่อให้เกิดความน่าสะพรึงกลัวกับผู้ดู ทั้งนี้เพื่อเป็นการปลดปล่อยและผ่อนคลายจากความกดดันที่เกิดขึ้นภายในจิตใจ

ข้อมูลที่น่าสนใจส่วนใหญ่ได้จากการประสบการณ์ตรงของข้าพเจ้าและความรู้สึกที่เกิดจากการได้เข้าไปสัมผัสกับบรรยากาศภายในโรงพยาบาล จึงสร้างสรรค์ผลงานโดยใช้ภาพลักษณะของตนเองที่ได้จากการสร้างภาพถ่ายให้ตรงกับสิ่งที่ต้องการจะสื่อ เป็นสัญลักษณ์แทนการแสดงออกของสภาพจิตใจ ในรูปแบบเหมือนจริง ผ่านกระบวนการทางศิลปะด้วยเทคนิคและกรรมวิธีภาพพิมพ์พื้นราบจำนวน 4 ชิ้น ได้มีการวิเคราะห์ผลงานเพื่อแทนค่าความหมายโดยสื่อผ่านทัศนธาตุทางศิลปะรวมทั้งจัดวางองค์ประกอบให้สอดคล้องกับเนื้อหาและแนวความคิดที่ต้องการนำเสนอ ตลอดจนมีการพัฒนา การแก้ปัญหาในแต่ละชิ้นจนผลงานสำเร็จได้ด้วยดี

ข้าพเจ้าตระหนักดีว่า การสร้างสรรค์ผลงานศิลปกรรมเป็นทางออกอีกทางที่สะท้อนให้เห็นถึงตัวตนและจิตวิญญาณของมนุษย์ ในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าได้แสดงทัศนคติและความรู้สึกของตนเอง โดยมีแนวความคิดและวิธีการสร้างสรรค์มิใช่เพื่อให้เกิดความงามทาง

ทัศนศิลป์เท่านั้นแต่เพื่อสนองความต้องการและความรู้สึกที่เกิดขึ้นในช่วงขณะนั้นอีกด้วย เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น มิฉะนั้นผู้ใดที่เห็นาเบ้เซ่ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณอาจารย์ ยูพา มหามาตร ซึ่งให้คำปรึกษาชี้แนะที่ดีในการดำเนินงาน ศิลปนิพนธ์ในครั้งนี้ให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ขอขอบคุณคณาจารย์ภาควิชาจิตรศิลป์ทุกท่าน ที่มอบความรู้ทางด้านศิลปะ และขอโน้มรำลึกถึงคุณบิดา มารดา ผู้มอบทุกสิ่งทุกอย่างให้ ข้าพเจ้าด้วยความรักและความอิสระทางการศึกษาเสมอมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของโครงการ	1
วัตถุประสงค์ของโครงการ	1
ขอบเขตของโครงการ	2
2 ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์	3
ที่มา	3
อิทธิพลที่ได้รับหรืองานศิลปะที่เกี่ยวข้อง	5
แนวความคิดสร้างสรรค์	7
3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	8
ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	8
กระบวนการสร้างงาน	19
4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	22
วิเคราะห์ทัศนธาตุ	22
การจัดองค์ประกอบภาพ	26
5 บทสรุป	30
บรรณานุกรม	31
ผลงานศิลปะ	32
ประวัติผู้เขียน	37

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ในสังคมปัจจุบัน มีเรื่องราวปัญหามากมายที่ส่งผลกระทบต่อสภาวะจิตของมนุษย์ เช่น ปัญหาทางสังคม เศรษฐกิจ ครอบครัว เป็นต้น จากปัญหาดังกล่าวมนุษย์มักเก็บงำอารมณ์ความรู้สึกที่มีต่อสภาพสังคมที่เลวร้ายเหล่านี้ไว้ภายใต้ส่วนลึกของจิตสำนึก โดยไม่แสดงออกมาได้ทั้งหมด เนื่องจากมีกฎเกณฑ์ต่างๆ คอยกำหนดควบคุมพฤติกรรมจึงก่อให้เกิดสภาวะที่รู้สึกอึดอัด บีบคั้น เก็บกด กัดดัน ต่อสภาวะแวดล้อมที่ตนต้องเผชิญอยู่ ทำให้ในบางครั้ง มนุษย์ได้แสดงออกซึ่งพฤติกรรมที่ก้าวร้าว รุนแรง ออกมาโดยไม่รู้สึกตัว เพื่อเป็นการตอบสนองของความต้องการของอารมณ์ภายใต้จิตสำนึกนั่นเอง

ความสำคัญของโครงการ

ข้าพเจ้าเชื่อว่าภายในจิตใจของตนเองมีจิตไร้สำนึกที่ก้าวร้าวรุนแรงซ่อนเร้นอยู่ สามารถรับรู้ได้จากเวลาที่เกิดเหตุการณ์ได้รับความกดดัน แสดงออกไม่ได้อย่างที่ต้องการ ข้าพเจ้าจะเกิดการสร้างภาพขึ้นเป็นภาพความรุนแรงที่เป็นไปตามความต้องการของสัญชาตญาณดิบในขณะนั้น เช่น การสร้างภาพให้ตนเองทำร้ายร่างกายของตนเอง จิตใจที่ป่วยและอ่อนแอนำไปสู่โมโหภาพที่แปลกประหลาดและรุนแรงนี้ เพื่อปกป้องตนเองจากสิ่งที่ไม่ถูกใจเพราะการป่วยที่รู้สึกนั้น เมื่อได้ระบายออกมาด้วยอารมณ์ที่รุนแรงผ่านผลงานศิลปะ นำมาซึ่งความสบายใจเสมือนเป็นการปลดปล่อยตนเองจากความกดดันที่เกิดขึ้นภายในจิตใจ

วัตถุประสงค์

1. ข้าพเจ้าต้องการแสดงให้เห็นถึงสภาวะของอารมณ์ ความรู้สึกที่แฝงอยู่ในจิตใจ ซึ่งได้รับจากประสบการณ์ที่ผ่านมา และส่งผลกระทบต่อจิตใจส่วนลึก ทำให้เกิดการเก็บกดไว้ภายในจิตใต้สำนึก
2. เพื่อถ่ายทอดความคิดของข้าพเจ้าว่ามนุษย์นั้นมักมีอีกบุคลิกหนึ่งที่ซ่อนเร้นอยู่ อาจเป็นด้านลบของตัวตนหรือเป็นความคิดที่ไม่ถูกต้อง ซึ่งไม่สามารถแสดงออกมาได้ และตระหนักถึงการเก็บงำอารมณ์ การปลดปล่อยอารมณ์ในสภาวะที่เหมาะสม
3. เพื่อเป็นการปลดปล่อยและผ่อนคลายจากความกดดันที่เกิดขึ้นภายในจิตใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขอบเขตของโครงการ

1. เนื้อหาเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับการสะท้อนสภาวะจิตภายในโดยใช้ตนเองเป็นสัญลักษณ์ในการแสดงออก

2. สร้างสรรค์ผลงานในแนวเหนือจริง

3. สร้างสรรค์ผลงานผ่านกรรมวิธี ภาพพิมพ์พื้นราบ

4. จำนวนผลงานมี 4 ชิ้น

4.1 ROOMNUMBER 1 – Violent room ขนาด 105 × 75 เซนติเมตร

4.2 ROOMNUMBER 2 – Pastroom ขนาด 115 × 70 เซนติเมตร

4.3 ROOMNUMBER 3 – Fear room ขนาด 110 × 65 เซนติเมตร

4.4 ROOMNUMBER 4 – Fact room ขนาด 60 × 150 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์

ที่มา

“ชีวิตประจำวันของคนเราในปัจจุบัน มักต้องพบกับความกดดันและความตึงเครียดอยู่เสมอ เรามักไม่สามารถสนองความต้องการของเราได้ทุกอย่างตลอดไป บางครั้งก็ต้องพบอุปสรรคที่ต้องพยายามแก้ไขให้ลุล่วง แต่บางครั้งเราก็ไม่สามารถที่จะแก้ไขหรือเอาชนะอุปสรรคเพื่อไปสู่เป้าหมายที่ปรารถนาได้ ทำให้เกิดความคับข้องใจ ซึ่งเมื่อเกิดความคับข้องใจขึ้น จะมีวิธีการแสดงออกได้หลายวิธี เช่น เกิดความเครียด ก้าวร้าวและอยากทำลาย ชีเมเฉย หรือเพ้อฝัน เป็นต้น

เมื่อเกิดความเครียด ร่างกายจะพยายามปรับตัวเพื่อขจัดความเครียดให้หมดไป ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสรีระและชีวเคมีของร่างกาย เช่น ผลิตฮอร์โมนออกมาเพื่อปรับสมดุล ส่งผลให้เกิดอาการที่แสดงออกทางร่างกาย เช่น หัวใจเต้นเร็ว เวียนศีรษะ คลื่นไส้ และอาการที่แสดงออกทางอารมณ์และความเครียด เช่น ความกลัว วิตกกังวล เศร้า ความคิดผิดปกติ ย้ำคิดย้ำทำ รวมทั้งส่งผลกระทบต่อการปรับตัวทางสังคมด้วย ซึ่งอาจจะออกมาในรูปของพฤติกรรมก้าวร้าว แยกตัว ต่อสู้ หรือหนี เป็นต้น

มนุษย์เรามีกลไกทางจิตหรือกลไกในการป้องกันตนเอง ซึ่งหมายถึง วิธีการทางจิตใจที่ใช้แก้ปัญหาที่เกิดขึ้น การใช้กลไกทางจิตเป็นการปรับตัวในระดับจิตไร้สำนึก มีลักษณะหลอกตนเอง ซึ่งแสดงออกในรูปของการปฏิเสธความต้องการ ความรู้สึกและการกระทำต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดความวิตกกังวล การใช้กลไกทางจิตมีหลายวิธี เช่น การโยนความผิดไปให้ผู้อื่น การเก็บกด การทดแทน การสร้างมโนภาพ การปฏิเสธ เป็นต้น”

ข้อเท็จจริงที่กล่าวมาข้างต้น สามารถอธิบายแนวความคิดและการมีอยู่ของอีกตัวตนภายในจิตได้สำคัญของข้าพเจ้า เป็นมโนภาพที่เกิดจากการสั่งสมและเก็บกดเอาไว้จากปัญหาและความสะเทือนใจ เช่น การฝันกระทำในสิ่งที่ขัดต่อความรู้สึกตนเอง ความกลัวต่อความจริง ความคาดหวังจากคนอื่นเป็นที่รักและข้าพเจ้าทำให้คนเหล่านั้นผิดหวัง และการบีบคั้นจากปัญหาที่ก่อให้เกิดความปวดร้าวใจ เป็นต้น เหล่านี้ก่อให้เกิดการสร้างภาพที่รุนแรงขึ้น เช่น การทำร้าย

¹ รศ.ชนิษฐา วิเศษสุวรรณ, จิตวิทยาทั่วไป, พิมพ์ครั้งที่ 1, (กรุงเทพฯ, งานตำราและเอกสารการพิมพ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ 2540), หน้า 265-270

ร่างกายตนเอง การกระทำที่ถึงเลือดถึงเนื้อโดยไม่คำนึงถึงความถูกต้อง หรือสภาพความจริงของผลที่เกิดขึ้น

ที่มาอีกส่วนหนึ่งที่เป็นเสมือนแรงกระตุ้นและผลักดันให้ข้าพเจ้ารู้สึกบันดาลใจที่จะสร้างผลงานศิลปะชุดนี้ คือ โรงพยาบาล สถานที่ที่คนนับร้อยที่มีความเจ็บป่วยไม่ว่าจะเป็นทางร่างกายหรือแม้แต่จิตใจมาอยู่รวมกัน และเมื่อมองดูรอบตัวก็จะพบว่า ในปัจจุบันมีแต่สิ่งที่ทำให้ความเจ็บป่วยทางจิตใจเพิ่มมากขึ้นในทุกขณะ เป็นที่ ๆ ทำให้ความรู้สึกของข้าพเจ้าหมองเศร้า ทุกครั้งที่มิเหตุจำเป็นต้องเข้าออกโรงพยาบาล และเมื่อข้าพเจ้าได้เข้าไปสัมผัสเพื่อหาข้อมูลอย่างจริงจังอีกครั้ง บรรยากาศภายในโรงพยาบาล ยิ่งให้ความรู้สึกที่ส่งผลกระทบต่อจิตใจได้สำนึกภายใน ทั้งภาพที่พบเห็น ชุดสีขาวของแพทย์และพยาบาล แสงไฟจากเครื่องตรวจรักษา ฟิล์มเอ็กซเรย์ ผ้าพันแผล สายน้ำเกลือ รอยคราบเลือดหรือกลิ่นยา เหล่านี้เสมือนเป็นสัญลักษณ์ที่มีความหมายสื่อถึงการเยียวยารักษาความเจ็บป่วยได้ แต่อีกนัยหนึ่งของความหมายที่มีต่อข้าพเจ้านั้น กลับรู้สึกถึงความเจ็บปวด ความหวัง และความตาย

ภาพภายในโรงพยาบาลที่มีบรรยากาศให้ความรู้สึกถึงความเจ็บป่วย
ดูโดดเดี่ยวอ้างว้าง และ หดหู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพขวดยา เป็นสัญลักษณ์ที่สามารถสื่อถึงความรู้สึกทั้ง
ในเชิงบวกและเชิงลบ

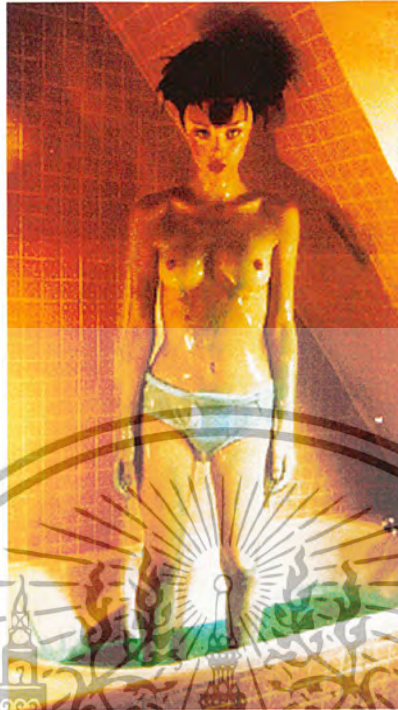
จากข้อมูลทั้งหมดที่กล่าวมา รวมทั้งผลกระทบของความรู้สึกที่เกิดขึ้นกับจิตใต้สำนึก
ผนวกกับภาวะทางอารมณ์ที่ข้าพเจ้าต้องการแสดงออก จึงเกิดเป็นแรงบันดาลใจสำคัญในการ
สร้างผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ขึ้นมา

อิทธิพลที่ได้รับ

ข้าพเจ้าสนใจงานภาพถ่ายนิยายสาร ที่มีลักษณะการถ่ายภาพแพ้นั้นแบบมีเนื้อหาและ
เรื่องราว ไม่เน้นเพียงเสื้อผ้าหรือการแต่งหน้าที่สวยงามดูดีเท่านั้น แต่ให้ความสำคัญกับแนว
ความคิดโดยรวมของแพ้นั้น ๆ ซึ่งสำหรับข้าพเจ้าแล้ว ภาพถ่ายเหล่านี้จัดเป็นศิลปะอีก
แขนงหนึ่ง

ภาพถ่ายส่วนใหญ่ที่ข้าพเจ้าดูแล้วรู้สึกเกิดผลกระทบต่อจิตใจ มักจะเป็นภาพถ่ายที่มี
ความรุนแรง จนสามารถสะท้อนบางอย่างที่ส่งผลต่อจิตใต้สำนึก และเกิดความบันเทิงใจที่จะ
สร้างสรรค์ผลงาน ข้าพเจ้าได้นำเอาการถ่ายภาพในลักษณะการแสดงผ่านหน้ากล้องเช่นนี้มาใช้
ในการถ่ายภาพตนเอง และใส่เรื่องราวตามแนวความคิด เพียงแต่ข้าพเจ้าไม่ได้นำเสนอในรูปแบบ
แบบของการจัดฉากการแสดงภาพเท่านั้น แต่ใส่อารมณ์ความรู้สึกและนำมาจัดการรูปแบบของ
องค์ประกอบศิลป์ โดยให้ทัศนธาตุต่าง ๆ ผ่านกระบวนการทางศิลปะภาพพิมพ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพถ่ายจากนิตยสาร THE FACE

ภาพถ่ายจากนิตยสาร DUTCH

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวความคิด

ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานโดยเน้นอารมณ์ความรู้สึก สื่อผ่านรูปทรงของตนเองซึ่งอยู่ในลักษณะอาการที่ไม่ปกติ แสดงพฤติกรรมที่รุนแรงอยู่ท่ามกลางบรรยากาศที่กดดันที่ข้าพเจ้าสร้างขึ้น เช่น คนนอนจมอยู่ในอ่างน้ำ แสดงถึงความอึดอัดและความตาย อ่างล้างหน้าที่มีกองเลือดเจ็มนองแสดงออกถึงการปลดปล่อยความรุนแรงที่อยู่ภายในจิตใจ สิ่งที่แสดงออกมากล้ายกับการสร้างภาพเพื่อที่อยู่ภายใต้จิตสำนึก ภาพเหล่านี้แสดงออกถึงสัญชาตญาณดิบและความคับข้องใจส่วนตัวในรูปแบบการแทนค่าสัญลักษณ์แห่งสภาวะจิตด้วยวิธีการสร้างสรรค์ทางศิลปะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ภาพร่างโดยเริ่มต้นจากการถ่ายภาพตนเองในอากัปกิริยาที่ไม่ปกติ แสดงสีหน้าที่สะท้อนถึงสภาวะจิตที่บีบคั้น กัดกินภายใน โดยจัดบรรยากาศและแสงเงาให้สมจริง ตรงกับเนื้อหาและแนวความคิดที่ต้องการแสดงออก นำมาประกอบกับข้อมูลที่ได้จากประสบการณ์ตรงและจัดวางองค์ประกอบ สร้างสรรค์ผ่านกระบวนการทางศิลปะ จนได้รูปแบบที่วางไว้ตามแนวความคิด

ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างขั้นที่ 4

ภาพร่างชุดที่ 1

ประกอบด้วยภาพร่างย่อยทั้งหมด 4 ชิ้น เล่นจนถึงเรื่องราวของความรู้สึกภายในจิตใต้สำนึกที่เก็บงำเรื่องราวต่าง ๆ จาก สิ่งรอบข้างให้ปรากฏออกมา เป็นพลังทางอารมณ์ความรู้สึกที่อัดอั้น บีบคั้น รุนแรง และกดดัน อารมณ์ความรู้สึกเช่นนี้ส่งผลกระทบต่อสภาวะจิตใจที่กำลังอ่อนแอ กระตุ้นให้เกิดความโกรธ เกลียดชัง ลดลดหดหู่ และน่าสะพรึงกลัวต่อสภาวะแวดล้อมทั้งภายนอก และภายในจิตใจ จึงจำเป็นต้องปลดปล่อยส่วนลึกของจิตใต้สำนึกนั้นออกมา เปรียบเช่นการเยียวยาจิตใจที่ป่วยด้วยการชำระล้างความเจ็บปวดที่ฝังรากลึกอยู่ในจิตใจ

ในการจัดองค์ประกอบ เน้นการใช้ภาพของตนเองเป็นหลัก ประกอบกับสิ่งของที่เข้ากับบรรยากาศภายในห้องที่ข้าพเจ้ากำหนดขึ้น เช่น ภายในห้องน้ำซึ่งเป็นห้องที่สามารถปลดปล่อย ความรุนแรงและความกดดันที่อยู่ภายในจิตใจออกมาได้ เพราะเป็นห้องที่คนเราใช้เวลาอยู่กับจิตใจตนเองเพียงลำพัง ข้าพเจ้าสร้างอ่างล้างหน้าให้มีคราบเลือดไหลนอง มีเสื้อผ้าที่เปรอะเปื้อนไปด้วยรอยเลือดตากอยู่

โครงสร้างของภาพแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนของสีสดที่มีความจัดเข้ม เพื่อสื่อถึงความรุนแรง ความเจ็บปวดที่อยู่ในเลือดเนื้อและจิตใจ อีกส่วนหนึ่งคือส่วนของบรรยากาศ สีที่ใช้จะมีความเบา เบา ดูล่องลอยเว้งว้าง สื่อถึงความกดดันที่ลึกเย็น

การสร้างภาพร่างชุดที่ 1 นี้ เริ่มต้นจากการหาข้อมูลมีนัยปัญหาในการสร้างข้อ

มูลจากภาพถ่ายของตนเองยากในการสร้างรูปแบบ เพราะในการนำเสนอจะต้องใช้รูปทรง เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลายอย่างมาเป็นสัญลักษณ์ในงานแทนความหมายต่างๆ ต้องมีความพิถีพิถันเพราะถ้าเลือกรูปทรงที่ไม่เหมาะสม จะทำให้ไม่สอดคล้องกับแนวความคิด จะแสดงท่าทางของตนเองต้องสามารถสื่อได้ถึงความรู้สึกภายใน ไม่เช่นนั้นอาจเป็นเพียงภาพถ่ายในลักษณะเชิงภาพแฟชั่น ข้าพเจ้าขอยกตัวอย่างของคำกล่าวที่ว่า

“ถ้าเน้นเรื่องหรือแนวเรื่องโดยไม่พัฒนารูปทรง งานก็จะเป็นภาพประกอบเรื่อง

ถ้าเน้นรูปทรงโดยไม่ศึกษาแนวเรื่องจากธรรมชาติ งานก็มีเพียงเปลือก

ถ้าเน้นอารมณ์โดยไม่เข้าใจรูปทรงดีพอจะเป็นเพียงการแสดงละคร”²

และอีกปัญหาหนึ่งที่ข้าพเจ้าพบในภาพร่างชุดนี้ คือโครงสร้างน้ำหนักของภาพขาดความเข้มและชัดเจน เนื่องจากข้าพเจ้าใช้ภาพจากการถ่ายเอกสารมาสร้างภาพร่างโดยภาพไม่คมชัดพอ เมื่อนำไปขยายโดยการถ่ายเพลทจึงทำให้แม่พิมพ์ที่ได้เกิดปัญหาการเป็นฝ้า

ภาพร่างที่นำมาขยายงานจริงคือ ชั้นที่3 เพราะการจัดองค์ประกอบในชั้นนี้มีการจัดวางรูปทรงกับพื้นที่ว่างได้เหมาะสม โครงสีและบรรยากาศสื่อได้ถึงความคิดภายใน ภาพที่นำเสนอ มีเรื่องราวตรงกับแนวความคิด ไม่รุนแรงแบบโจ่งแจ้งและไม่เล่าเรื่องราวจนเกินจำเป็น สามารถ จัดการรูปแบบได้แยบยลกว่าชั้นอื่น

² ชลูด นิรมลสมอ , องค์ประกอบของศิลปะ , พิมพ์ครั้งที่ 4 , (กรุงเทพฯ , สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช 2539) ,

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชั้นที่ 3

ภาพร่างชั้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 5

ภาพร่างชิ้นที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 2

ประกอบด้วยภาพร่างย่อยทั้งหมด 6 ชิ้น นำเสนอเรื่องราวที่สะท้อนถึงภาพในอดีต ซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่ฝังใจและส่งผลกระทบต่อจิตใจได้สำนึก ให้รู้สึกหวาดระแวงกลัวต่อความเจ็บปวด กลัวว่าเหตุการณ์เลวร้ายเหล่านั้นจะเกิดขึ้นอีกครั้ง จนข้าพเจ้าไม่สามารถรับกับความรู้สึกเช่นนั้นได้ จิตใต้สำนึกของข้าพเจ้าจึงสร้างมโนภาพความรุนแรงขึ้น เพื่อกลบความอ่อนแอภายในจิตใจ

การจัดองค์ประกอบเน้นที่รูปทรงตนเองเป็นหลักเช่นเดียวกับภาพร่างชุดที่ 1 แต่ปรับเปลี่ยนลักษณะท่าทางให้สัมพันธ์กับแนวความคิดมากขึ้น สร้างรูปแบบที่หลากหลายกว่า เช่น การใช้รูปทรงคนสองรูปมาจัดวางด้วยกัน เพื่อสื่อถึงตนเองในปัจจุบันกำลังย้อนดูภาพความทรงจำที่เลวร้ายในอดีต สัญลักษณ์ที่เข้าร่วมทั้งบรรยากาศของภาพแสดงอารมณ์ความรู้สึกที่รุนแรงมากกว่าภาพร่างชุดแรก แต่โครงสี และลักษณะพื้นผิวยังคงเป็นรูปแบบเดิม เพราะเป็นส่วนที่เหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหาในผลงานได้ดีอยู่แล้ว

ภาพร่างที่นำมาขยายงานจริงคือ ชิ้นที่ 2 และชิ้นที่ 6 เพราะทั้งสองชิ้นใช้รูปทรงเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับผลงาน ดัดทอนสัญลักษณ์บางอย่างที่ไม่จำเป็นต่อเนื้อหาของงานออก เพื่อไม่ให้เป็นเพียงการเล่าเรื่อง แต่ใช้การแสดงออกทางสีหน้าและท่าทางของคน รวมถึงเน้นบรรยากาศของภาพเป็นส่วนสำคัญในการนำเสนอ รูปที่เลือกมาก็ใช้ในการสร้างภาพร่างก็มีความคมชัดของน้ำหนัก เพื่อแก้ไขปัญหาการเป็นฝ้าของภาพ ซึ่งทำให้เกิดปัญหาน้อยลง แต่ด้วยคุณลักษณะของกรรมวิธีการสร้างแบบจากภาพถ่ายเอกสาร และการขยายภาพร่างลงเพลท. ย่อมทำให้เกิดการแตกของเม็ดสีในบางส่วน และทำให้ส่วนนั้นไม่ชัดเจน

พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชั้นที่ 3

ภาพร่างชั้นที่ 4

44909

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 3

ประกอบด้วยภาพร่างย่อยทั้งหมด 4 ชั้น นำเสนอเรื่องราวระหว่างภาพจริงและมโนภาพที่เกิดขึ้นภายในจิตใจ เช่น เมื่อข้าพเจ้าต้องการหลีกเลี่ยงปัญหาที่รุ่มร่า ข้าพเจ้าจะเก็บตัวอยู่เพียงลำพัง เช่น ภาพที่ข้าพเจ้าซุกซ่อนตัวอยู่ภายใต้ผ้าเป็นการแทนค่าสัญลักษณ์การซ่อนตัวจากโลกภายนอก

ภาพร่างชุดที่ 3 มีการเปลี่ยนแปลงการจัดองค์ประกอบ โดยวางภาพในลักษณะเรียงต่อกันเป็นแนวนอน แบ่งสัดส่วนเป็นช่องใกล้เคียงกัน ส่วนโครงสีและบรรยายเหมือนกับภาพร่างในชุดที่ผ่านมา แตกต่างเพียงเล็กน้อยในเรื่องของสีในรายละเอียดจะมีความสมจริงมากขึ้น เช่น ในส่วนที่เป็นน้ำมีการสร้างน้ำหนักหลายน้ำหนัก เพื่อให้รู้สึกถึงความเคลื่อนไหวของน้ำว่ามีอยู่จริง

ภาพร่างที่นำมาขยายงานจริง คือ ชั้นที่ 3 และข้าพเจ้านำภาพรูปทรงคนที่นอนซุกตัวอยู่ใต้ผ้าของชั้นที่ 4 เพิ่มต่ออีกหนึ่งส่วน เพราะภาพนี้มีน้ำหนักและเส้นรอบนอกที่สวยงาม และจากการทำงานทั้ง 3 ชั้นที่ผ่านมา ข้าพเจ้าพบว่า การแก้ปัญหาเรื่องผ้าในผลงาน ควรมีการเขียนเพดที่ขึ้นใหม่ในบางส่วนแทนการขยายแบบถ่ายเพด เพื่อความชัดเจนและทำให้เกิดเส้นที่ในผลงาน

กระบวนการสร้างงาน

1. รวบรวมข้อมูลจากประสบการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อจิตใจได้สำนึก และรวบรวมภาพจากที่ต่าง ๆ เช่น

1.1 โรงพยาบาล

1.2 นิตยสารที่มีงานภาพถ่ายที่ซ้ำพเจ้าสนใจ

2. ถ่ายภาพต่าง ๆ ให้ตรงกับแนวความคิดที่วางไว้ เช่น

2.1 ภาพตนเองในอากัปกิริยาและสีหน้าที่ผิดปกติ

2.2 ภาพตนเองภายใต้บรรยากาศแสงเงาที่กดดันและสมจริง

2.3 ภาพสิ่งของต่าง ๆ ที่ใช้แทนค่าสัญลักษณ์ในผลงาน

3. นำข้อมูลที่ได้มาประมวลเพื่อสร้างภาพร่าง โดยจัดองค์ประกอบจากภาพถ่ายที่ได้เพิ่มเติมรายละเอียดด้วยทัศนธาตุ ถ่ายทอดแนวความคิดและความรู้สึกผ่านการแทนค่าทางสัญลักษณ์

4. ภาพร่างที่สมบูรณ์แล้ว นำไปขยายด้วยการถ่ายเพลท ซึ่งเป็นการถ่ายเม็ดสีที่มีความละเอียดลงบนเพลท จะได้แม่พิมพ์ที่มีน้ำหนักสมจริงใกล้เคียงกับภาพร่างที่สร้างจากภาพถ่าย

5. สร้างผลงานด้วยกรรมวิธีทางภาพพิมพ์พื้นราบ

วัสดุ อุปกรณ์สำหรับการสร้างแม่พิมพ์และการพิมพ์งาน

- วัสดุไซต่าง ๆ (ดินสอไข พู่กัน หมึกไข ฯลฯ) สำหรับเขียนรูปและลดลายลงบนแม่พิมพ์
- แผ่นอลูมิเนียม (มีกรรณหยาบบนผิวหน้า) สำหรับเป็นเพลทแม่พิมพ์
- ฟองน้ำ แป้งฝุ่น ฝ้านุ่ม ภาชนะใส่น้ำ พู่กัน แปรงขนกระต่าย กาวกระถิน กรดฟอสฟอรัส น้ำมันสน ทินเนอร์ เรดแลกเกอร์ สำหรับเป็นวัสดุอุปกรณ์และเคมีภัณฑ์ในการกัดกรด สร้างแม่พิมพ์
- ผงแมกนีเซียม สำหรับผสมหมึกพิมพ์ให้มีความข้น
- มีเดียม สำหรับผสมหมึกพิมพ์ให้มีสีเบาบางลง
- หมึกพิมพ์ สำหรับพิมพ์
- เกรียง สำหรับคนหมึกพิมพ์ให้เข้ากัน
- ลูกกลิ้ง สำหรับกลิ้งหมึกบนแม่พิมพ์
- กระดาษปรู๊ฟ สำหรับพิมพ์ตรวจสอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่กระต่ายพิมพ์ สำหรับพิมพ์งานศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนการปฏิบัติงาน

- สร้างแม่พิมพ์โดยมีขั้นตอนการทำ ดังนี้
 1. ทำความสะอาดผิวหน้าเพลทอลูมิเนียมด้วย Counter etch 2 ครั้ง พัดให้แห้ง
 2. ลอกลายตามแบบที่กำหนดไว้ลงบนเพลท โดยใช้วัสดุที่ไม่มีไข
 3. สร้างรูปลงบนเพลทด้วยวัสดุไขต่าง ๆ
 4. นำมากัดกรดด้วยวิธีการดังนี้
 - 4.1 โรยแป้งฝุ่นลงเพลท
 - 4.2 ผสมกรดกัดเพลทโดยใช้กรดฟอสฟอริก 60% กับกาวบริสุทธิ 40% คนให้เข้ากัน
 - 4.3 เทส่วนผสมนี้ลงบนเพลท ใช้ฟองน้ำวนให้ทั่วเพลทประมาณ 4 นาที
 - 4.4 ใช้ฟองน้ำลูบออกแล้วเช็ดขอบเพลทด้วย
 - 4.5 ใช้ผ้านุ่มป็นก้อนกลม ๆ เช็ดกาวที่เหลือบางที่สุด
 5. เตรียมหมึกก่อนการพิมพ์ ถ้าหมึกมีความเหลวไปควรผสมหมึกด้วยแมกนีเซียม
 6. ล้างไขออกจากหน้าเพลทด้วยวิธีการดังนี้
 - 6.1 เทน้ำมันสนลงบนเพลทเพื่อล้างไขเขียนรูปออกให้หมด ถ้าไม่หมดจำเป็นต้องใช้ทินเนอร์ล้างออก
 - 6.2 ใช้เศษผ้าชุบเบดแล็กเกอร์ให้ทั่วเพลทแล้วใช้ผ้านุ่มเช็ดให้เหลือบางที่สุด
 - 6.3 ใช้เศษผ้าชุบแอลกอฮอล์ต้มถูลงบนเพลทบาง ๆ ให้ทั่วทั้งเพลท
- การพิมพ์งานมีขั้นตอนการทำดังนี้
 1. ใช้กระดาษทิชชูขนาดใหญ่ชุบน้ำเช็ดแอลกอฮอล์ต้มออก ตามด้วยฟองน้ำเช็ดหน้าเพลทอีกครั้งแล้วล้างล้างหมึกลงไปประมาณ 4 ชุด
 2. การกลิ้งหมึกเริ่มจากด้านใดด้านหนึ่งก่อน แล้วจึงสลับการกลิ้งให้ครบทุกด้านอย่าเริ่มกลิ้งซ้ำเพียงด้านเดียว เพราะจะทำให้การรับหมึกมีความเข้มไม่เสมอกัน
 3. จากนั้นพิมพ์ตรวจสอบโดยใช้กระดาษปรู๊ฟประมาณ 5 แผ่น วางปิดลงบนเพลทตามด้วยแผ่นล็กพลาสติก นำเข้าแทนพิมพ์
 4. เมื่อนำกระดาษที่พิมพ์แล้วออกจากเพลท ใช้ฟองน้ำลูบหน้าเพลททันทีแล้วตามด้วยการกลิ้งหมึกพิมพ์ให้ครบ 4 ชุด
 5. พิมพ์จริงด้วยกระดาษพิมพ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมายเหตุ แม่พิมพ์ที่ได้จากการถ่ายเพลท ไม่ต้องผ่านขั้นตอนการสร้างแม่พิมพ์และการกัดกรด สามารถเข็ดน้ำด้วยฟองน้ำแล้วเข้าสู่ขั้นตอนการพิมพ์งานได้ทันที แต่มีข้อควรระวัง คือ ในขั้นตอนการรับและกลิ้งหมึกในแต่ละชุด ให้รับและกลิ้งเพียงบาง ๆ นำไปพิมพ์ตรวจสอบประมาณ 3 ครั้ง จนได้ภาพที่ชัดเจนแล้วจึงพิมพ์จริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค

ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ได้ถ่ายทอดภาพความรุนแรงที่ถูกสร้างขึ้นภายในจิตใจโดยใช้ภาพ
ลักษณะตนเองเป็นสื่อแทนความรู้สึกในการแสดงออกมโนภาพที่สร้างเต็มไปด้วยบรรยากาศที่
กดดันและ รุนแรง ทั้งการทำร้ายร่างกายตนเอง การสร้างสภาวะให้ตนเองอยู่ในบรรยากาศที่กดดัน
เหล่านี้เป็นการระบายออกที่นำมาสร้างเป็นผลงานศิลปะ ใช้การจัดองค์ประกอบส่วนตัวและ
ทัศนธาตุ ต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับแนวความคิดของงาน

วิเคราะห์ทัศนธาตุ

"ร่างกายของมนุษย์เป็นบ่อเกิดที่สำคัญของสัญลักษณ์ในการแสดงออก เวลาโกรธ ดีใจ
หรือเสียใจ ลักษณะท่าทางของคนจะเปลี่ยนไปตามอารมณ์นั้น ๆ เราคุ้นเคยกับลักษณะที่เป็น
สัญลักษณ์ของอารมณ์เหล่านี้เป็นอย่างดี ทั้งที่ปรากฏในร่างกายมนุษย์และในสิ่งต่างๆในธรรมชาติ
ต้นไม้ที่ลู่กิ่งโค้งลง บรรยากาศที่มีมืดสลัว เป็นสัญลักษณ์ของความเศร้า ดวงตะวันที่กำลังจะพ้นขอบ
ฟ้า เป็นสัญลักษณ์ของความหวัง ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะภาพลักษณะดังกล่าวเป็นโครงสร้างในการ
แสดงออกของอารมณ์ตามแนวเรื่องในงานของข้าพเจ้า"³

³ ชลุด นิยมเสมอ , องค์ประกอบของศิลปะ , พิมพ์ครั้งที่ 4 , (กรุงเทพฯ , สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช 2539) ,
หน้า 261

รูปทรง (Forms)

รูปทรงคนที่ใช้ในผลงานทุกชิ้น ข้าพเจ้าใช้ตัวเองเป็นสื่อสัญลักษณ์ในการแสดงออก

ก. รูปทรงคนที่แสดงสีหน้าและท่าทางของความรุนแรง (ชั้นที่ 1-4) แทนค่าความหมายของอารมณ์ที่เก็บกดไว้จนเกิดการแสดงภาพการกระทำที่รุนแรง ถึงเลือดถึงเนื้อ แต่ท่าทางของคนนั้นกลับเป็นไปอย่างนิ่งเฉยราวกับว่าการกระทำเช่นนั้น ได้รับการปลดปล่อยอารมณ์และความรู้สึกบางอย่างออกมา

ข. รูปทรงคนที่นอนนิ่งอยู่ในอ่างน้ำ (ชั้นที่ 1, 2, 4) แทนค่าความหมายในเชิงสัญลักษณ์ของความกดดันภายในจิตใจ ลักษณะท่าทางที่แสดงออกสื่อถึงสภาวะวิกฤตทางจิตใจ สภาวะความป่วยของจิตที่อ่อนแอ มโนภาพถึงความตายที่เยือกเย็น

ค. รูปทรงคนยืนมองลงข้างล่างในอ่างน้ำ ซึ่งมีอีกคนอยู่ในนั้น (ชั้นที่ 2) เพื่อบอกเล่าเรื่องราว การมองย้อนถึงประสบการณ์ความเจ็บปวดที่ผ่านมาจากตนเอง สีหน้าของคนที่อยู่ในอ่างน้ำจึงแสดงออกถึงความกดดัน อารมณ์รุนแรงที่อยู่ภายในจิตใจ

ง. รูปทรงคนนอนอยู่ในท่าทางซุกซ่อนตัว (ชั้นที่ 4) เป็นท่าทางที่สื่อถึงสภาวะในจิตใจที่ป่วยและอ่อนแอ แสดงออกมาในลักษณะโอบกอดตนเอง เพื่อควบคุมตนเองจากอารมณ์และสิ่งแวดล้อมภายนอก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- จ. รูปทรงอ่างน้ำ อ่างล้างหน้าและห้องน้ำ (ชิ้นที่ 1 - 4) แทนค่าความหมายของบรรยากาศที่กดดัน ความโดดเดี่ยว การอยู่เพียงลำพัง เพื่อให้ความคิดและปลดปล่อย ความรุนแรงที่อยู่ภายในจิตใต้สำนึก

ลักษณะผิว (Textures)

- ก. ร่องรอยการไหลของเลือดและคราบน้ำต่างๆ แทนค่าความหมายของการปลดปล่อยความรุนแรงที่อยู่ภายในจิตสำนึกออกมาเป็นภาพ และเพื่อให้สิ่งที่น่าสนใจนั้นมีความเหมือนจริงเช่นคราบน้ำในอ่างมีการสร้างแม่พิมพ์และใช้ทู่ทำให้เกิดลักษณะผิวที่เหมือนมีน้ำกำลังไหลช้า ๆ อยู่ในอ่างจริง

- ข. คราบทู่ เพื่อให้เกิดมิติของความงามที่เป็นลักษณะพิเศษเฉพาะเทคนิคภาพพิมพ์พื้นราบ

ที่ว่าง (Space)

- ก. พื้นที่ว่างเป็นส่วนสำคัญ ที่ข้าพเจ้านำมาใช้ในงานทุกชิ้น เพื่อให้เกิดจังหวะที่ลงตัวและเป็นที่พักสายตา ลดความรุนแรงของงานลง อีกทั้งที่ว่างยังสร้างมิติให้กับงาน เพื่อลดตาให้ดูมีระยะและรู้สึกว่าคุณในภาพกำลังยืน นั่ง หรือนอนอยู่ในห้อง ๆ หนึ่ง ที่ข้าพเจ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษา **สร้างขึ้นจริง** ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

น้ำหนัก (Tone)

- ก. ค่าน้ำหนักที่ใช้ทำให้ภาพเกิดความสมบูรณ์ สร้างระยะความลึกให้กับผลงาน และทำให้องค์ประกอบมีความลงตัวมากขึ้น

เส้น (Line)

- ก. เส้นที่ข้าพเจ้าใช้ในงานให้อารมณ์ความรู้สึกด้วยตัวมันเอง เป็นเส้นที่ลากหรือขีดขึ้นโดยฉับพลัน มีลักษณะยุ่งเหยิงและขัดแย้ง แสดงออกเพื่อแทนค่าความหมายของความรุนแรง

สี (Color)

- ก. สีของเลือด เป็นจุดเด่นที่ปะทะกับสายตาผู้ดูเป็นอันดับแรก ข้าพเจ้าใช้สีสด แดงเข้ม เพื่อสื่อถึงความรุนแรงที่ถูกเก็บกดไว้ภายในใจ

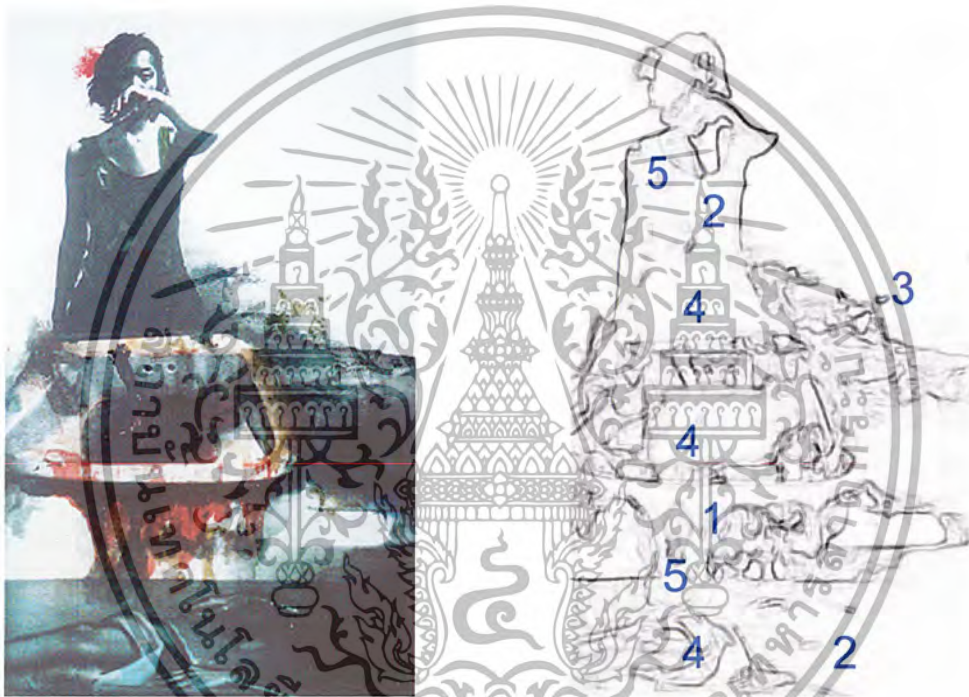

- ข. สีของบรรยากาศจะขัดแย้งกับสีของเลือดที่สดเข้ม เพื่อเน้นให้บรรยากาศรู้สึกกดดัน โดดเดี่ยว เย็นยะเยือก เพราะข้าพเจ้าต้องการสื่อถึงแนวความคิดที่ต้องการแสดงออกถึงสภาวะของจิตใจที่สับสน มีทั้งความรุนแรงและความกดดันที่หนาวเย็น เจกเช่น การมโนภาพถึงความเจ็บปวดและความตาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบ

ผลงานชิ้นนี้ ข้าพเจ้าใช้ภาพลักษณะของตัวเองเป็นสื่อแทนความรู้สึกในการแสดงออกโดยมีรูปทรงคนเป็นส่วนสำคัญ จัดวางองค์ประกอบในลักษณะเส้นแนวตั้ง ตั้งฉากกับเส้นแนวนอน เพราะข้าพเจ้าต้องการความจริงจังเด็ดขาดในงาน เพื่อสื่อถึงความรุนแรง เน้นถึงสภาวะของความกดดัน และเพื่อมิให้ผลงานขาดความกลมกลืน จึงสร้างคราบที่ไหลจากส่วนบนลงสู่ส่วนล่าง เพื่อเป็นการเชื่อมรูปทรงและโครงสร้างขององค์ประกอบเข้าด้วยกัน

ภาพผลงาน ROOM NUMBER 3 - Fear room ภาพเส้นโครงสร้างของผลงาน

ROOM NUMBER 3 - Fear room

1. ความกลมกลืน (Harmony)

ผลงาน ROOM NUMBER 3 - Fear room มีความกลมกลืนกันในเรื่องของน้ำหนักและการเชื่อมต่อกันของคราบที่ไหลลงสู่ส่วนล่าง ส่วนที่เป็นรูปทรงคนนอนในอ่างน้ำซึ่งมีน้ำหนักเข้มเพื่อรองรับคราบต่างๆ ที่ไหลลงมา โครงสีส่วนใหญ่เป็นสีขาว-ดำ มีบางจุดเท่านั้นที่เป็นสีสดเพื่อทำหน้าที่เป็นจุดเด่น ดังนั้นสีจึงเป็นอีกส่วนหนึ่งที่เพิ่มความกลมกลืนให้กับผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ความหลากหลาย (Variety)

ในผลงานไม่เน้นเรื่องของความหลากหลายมากนัก มีเพียงในบางจุดเท่านั้น เช่น รูปทรงของคนที่มีท่าทางแตกต่างกัน หรือน้ำหนักในผลงานที่มีความอ่อน - เข้มเพื่อสร้างมิติ ความงาม

3. ความสมดุลย์ (Balance)

ในผลงานถ่วงสมดุลย์กันด้วยน้ำหนักที่ไล่จากเข้มไปสว่างในทุกจุดสนใจ แม้ในส่วนบนจะมีพื้นที่ว่างและน้ำหนักที่สว่างมากกว่า แต่ในส่วนล่างเป็นตัวหยุดความเคลื่อนไหวที่ไหลลงมาจากส่วนบน จำเป็นต้องมีน้ำหนักที่เข้มกว่า เพื่อให้ผลงานดูจบและลงตัวอีกทั้งการเว้นที่ว่างในส่วนล่างเพื่อรับกับส่วนบนนั้น ทำให้มีความสมดุลย์มากขึ้น

4. สัดส่วน (Proportion)

ข้าพเจ้าแบ่งสัดส่วนออกเป็น 3 ส่วน มีขนาดใกล้เคียงกัน คือ ส่วนบนเป็นรูปทรงคนยืนยกมือขึ้นเชิดเลือด รอบๆ รูปทรงเป็นพื้นที่ว่าง ในส่วนกลางเป็นรูปทรงของอ่างล้างหน้า มีขนาดใหญ่พอสมควร รอบๆ รูปทรงมีน้ำหนักเข้มเป็นคราบและร่องรอยต่างๆ ซึ่งต่อกับส่วนล่างที่เป็นรูปทรงคนนอนอยู่ในอ่างน้ำ การแบ่งสัดส่วนในลักษณะนี้ แม้จะมีสัดส่วนใกล้เคียงกัน แต่เมื่อนำทั้ง 3 ส่วนมาอยู่รวมกันแล้ว ทำให้ได้องค์ประกอบที่ลงตัว

5. ความเป็นเด่น (Dominance)

รูปทรงคนเป็นส่วนสำคัญที่สุดในผลงาน เพราะเป็นสัญลักษณ์ที่สื่อถึงแนวความคิดที่ต้องการแสดงออกไว้อย่างชัดเจน เป็นตัวบอกเนื้อหาของงาน และอีกอย่างหนึ่งที่มีความเด่น คือ สีแดงสดของเลือด เป็นส่วนที่ปะทะกับสายตาผู้ดูด้วยความเข้มของสีและพื้นผิว

6. การเคลื่อนไหว (Movement)

การเคลื่อนไหวในผลงานชิ้นนี้ เป็นการไหลซ้ำๆ ของคราบต่างๆ ที่ไหลเทลงสู่เบื้องล่าง ซึ่งก่อให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกที่น่ากลัวและรุนแรง อีกส่วนหนึ่งที่มีการเคลื่อนไหวอยู่เบาๆ คือ ส่วนของน้ำในอ่าง ที่ให้ความรู้สึกหลอนและหนาวเย็นภายในจิตใต้สำนึก ทั้ง 2 ส่วน ระหว่างการไหลจากบนลงล่างกับน้ำในอ่างนี้เป็นความขัดแย้งที่ลงตัว

ในผลงานชิ้นนี้มีการจัดองค์ประกอบที่แตกต่างจากทุกชิ้น คือ มีลักษณะเป็นแนวนอน เห็นได้ชัดเจนในเรื่องของการแบ่งสัดส่วน และมีการเขียนแม่พิมพ์แทนการใช้รูปถ่ายมากขึ้น เพื่อเป็นการพัฒนาผลงานให้มีความแตกต่าง หลากหลาย และน่าสนใจยิ่งขึ้น

ภาพผลงาน ROOM NUMBER 4 – Fact room

ภาพเส้นโครงสร้างของผลงาน ROOM NUMBER 4 – Fact room

1. ความกลมกลืน (Harmony)

ความกลมกลืนในผลงาน ROOM NUMBER 4 – Fact room เกิดจากการเชื่อมต่อกันด้วยทัศนธาตุต่างๆ เช่น ลักษณะผิวของคราบที่ไหลเชื่อมกันอยู่ทั่วทั้งภาพ ขนาดที่เท่าๆ กันของรูปทรงคน ไม่มีรูปทรงใดโดดเด่นออกมาเป็นพิเศษนั้น เป็นขนาดที่พอดีและทำให้เกิดความกลมกลืนกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ความหลากหลาย (Variety)

ผลงานชิ้นนี้มีความหลากหลายมากกว่าทุกชิ้น เนื่องจากการสร้างแม่พิมพ์ด้วยการเขียน ขึ้นใหม่แทนการใช้รูปถ่ายมีมากกว่าชิ้นอื่นๆ อีกทั้งรายละเอียดเล็กๆ น้อยๆ ที่เกิดขึ้นในแต่ละส่วนมีความน่าสนใจในตัวเอง เช่น รูปทรงของคนนอนคว่ำหน้าในอ่างน้ำนั้น มีรายละเอียดของผิวน้ำที่ทำให้รู้สึกเกิดความเคลื่อนไหว หรือในส่วนของรูปทรงคนนอนซุกตัว มีการเขียนทิวที่ผสมและกระโปรง เพื่อให้เกิดความน่าสนใจและความสวยงาม เป็นต้น

3. ความสมดุลย์ (Balance)

มีการถ่วงสมดุลย์ซ้ายและขวา ด้วยน้ำหนักของแผ่นคราบเลือดสีแดงสด ซึ่งทำให้รูปร่างของคนนอนคว่ำหน้าในอ่างน้ำทางด้านขวาที่มีน้ำหนักเข้มนั้น ไม่ขาดสมดุลย์ รูปทรงและการแบ่งสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่ทำให้ผลงานเกิดความสมดุลย์มากยิ่งขึ้น

4. สัดส่วน (Proportion)

การแบ่งสัดส่วน สามารถแบ่งได้เป็น 4 ส่วน ดังนี้
 ส่วนที่ 1 รูปทรงของคนนอนคว่ำหน้าในอ่างน้ำ
 ส่วนที่ 2 รูปทรงของคนนั่งเอนหน้าตาเหลือก
 ส่วนที่ 3 รูปทรงของคราบแผ่นเลือดที่กำลังไหลลงท่อน้ำทิ้ง
 ส่วนที่ 4 รูปทรงคนนอนซุกตัวอยู่ภายใต้ผ้า

5. ความเป็นเด่น (Dominance)

ในผลงาน ROOM NUMBER 4 – Fact room นี้ มีความเป็นเด่นในรูปทรงคนและสีแดงของคราบแผ่นเลือด แต่ข้าพเจ้าไม่ต้องการความโดดเด่นส่วนใดส่วนหนึ่งเป็นพิเศษ ในทุกรูปทรงและทุกสัดส่วนจึงมีความเด่นเท่าๆ กันอย่างลงตัว

6. การเคลื่อนไหว (Movement)

ในผลงานมีความเคลื่อนไหวอย่างนุ่มนวลของน้ำและเมื่อประกอบกับสีที่ใช้ ซึ่งเป็นสีฟ้าบางๆ จะให้ความรู้สึกที่ลึกและเฉียบเย็น นอกจากนั้นยังมีความเคลื่อนไหวที่รุนแรงและสะกดสายตาของคราบแผ่นเลือดที่กำลังไหลลงท่อน้ำทิ้ง มีความลื่นไหลของคราบและร่องรอยต่างๆ ที่เกิดขึ้น ไหลเชื่อมต่อกันทั่วทั้งผลงาน

บทที่ 5

บทสรุป

ผลงานศิลปนิพนธ์ของข้าพเจ้า ได้มีลำดับขั้นตอนการดำเนินงานต่าง ๆ นับตั้งแต่ได้แรงบันดาลใจจากอารมณ์ที่ถูกเก็บกดไว้ในจิตใต้สำนึกและได้ปรับเปลี่ยนให้กลายเป็นแนวความคิดที่สื่อผ่านผลงานศิลปะ สร้างงานโดยผ่านกรรมวิธีภาพพิมพ์พื้นราบ ตลอดจนได้มีการพัฒนาและแก้ไขปัญหาย่างเป็นขั้นตอน การสร้างงานได้มีการปรับปรุงจากชิ้นแรกถึงชิ้นสุดท้าย จนเกิดความสมบูรณ์และสอดคล้องกับแนวความคิดที่ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอมากที่สุด ข้าพเจ้าตระหนักดีว่าการสร้างสรรค์ผลงานศิลปกรรมนั้น คือแนวทางหนึ่ง que แสดงออกถึงตัวตนและเป็น การบันทึกอารมณ์ในช่วงสภาวะนั้น ตัวตนอีกด้านหนึ่งของข้าพเจ้าได้สื่อผ่านผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ มิใช่เพียงเพื่อให้เกิดคุณค่าของความงามในงานศิลปะเท่านั้น แต่อีกคุณค่าหนึ่งที่ได้รับคือ ทางด้านจิตใจ ที่เสมือนได้รับการปลดปล่อยและระบายออกซึ่งอารมณ์ทางจิตใต้สำนึกด้วย

ปัญหาและข้อเสนอแนะ ในการปฏิบัติงานข้าพเจ้าประสบปัญหาในเรื่องแม่พิมพ์สีดำ ที่ได้มาจากการถ่ายภาพร่างลงแม่พิมพ์ ซึ่งมีกรรมวิธีที่ยากต่อการกลึงสีและควบคุมน้ำหนักให้ สมบูรณ์ ผลงานที่ออกมามักจะเกิดร่องรอยที่ไม่ต้องการ เพราะการขยายภาพร่างนั้นทำให้เกิดการ แตกของเม็ดสี ซึ่งทำให้มีลักษณะเป็นฝ้า ดังนั้นในการสร้างภาพร่างควรจะมีคุณสมบัติในเรื่อง ของน้ำหนักเป็นพิเศษและเพิ่มเม็ดสีดำที่สร้างขึ้นจากการเขียน เพื่อเน้นความชัดเจน ในขั้นตอนสุดท้าย

บรรณานุกรม

กิ่งแก้ว ทรัพย์พระวงศ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์. จิตวิทยาสังคม. สำนักพิมพ์ พิมพ์ลดดา พิมพ์ครั้งที่ 8 กรุงเทพมหานคร พ.ศ 2542

ขนิษฐา วิเศษสาร รองศาสตราจารย์. จิตวิทยาทั่วไป. งานตำราและเอกสารการพิมพ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพมหานคร พ.ศ.2540

ชะลูด นิมเสมอ. องค์ประกอบของศิลปะ. สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช ครั้งที่ 4 กรุงเทพมหานคร พ.ศ.2539

Benson,Richard editor. THE FACE MAGAZINE. London , 1997

Lubbe,Sandor editor. DUCH MAGAZINE. Number 26 Paris, 2000

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ROOM # 1-Violent room ,2001

Lithograph

105 X 75 cm

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ROOM # 2-Parst room ,2002

Lithograph

115 X 70 cm

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ROOM # 3-Fear room ,2002

Lithograph

110 X 65 cm

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ROOM # 4-Fact room ,2002

Lithograph

60 X 150 cm

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นางสาว ชวนชม บุญมีเกิดทรัพย์

เกิด 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2520

การศึกษา

- โรงเรียนสายปัญญา
- วิทยาลัยช่างศิลป์
- มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ที่อยู่ 1014/71 ถนนสาทรวิถิล่า ซอย1 (อ่อนนุช 44) เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร

การแสดงผลงาน

- ร่วมแสดงการประกวดศิลปกรรม "นำสิ่งที่ดีสู่ชีวิต" ครั้งที่ 12
- ร่วมแสดงการประกวดศิลปกรรม "นำสิ่งที่ดีสู่ชีวิต" ครั้งที่ 13
- ร่วมแสดงผลงาน Kochi-Internationa; Triennial Exhibition of Prints ครั้งที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้